

Any I

Núm. 4

Barcelona, Abril de 1913

APAREIX CADA PRIMER DE MES

5 cts.

JOSEP CARSÍ Y LACASA

(Caricatura per el mateix).

**OFICINA
de Instalaciones Eléctricas**

— DE —

L. Benguerel Jouas

Establecimiento especial para Reparaciones de toda clase de Aparatos

REPARACIONES

y montaje de devanados de todos sistemas, tanto para Generadores de corriente continua y alterna como para Motores de corriente continua y alterna mono y polifásica

PASEO DEL TRIUNFO, 41
(Pueblo Nuevo) **BARCELONA**

Gran Fábrica Hispano-Americanana de Chocolates

Marca "EL CID"

Miguel Muñoz

Productos puros y sin mezcla ninguna, hecho á la piedra y elaborado en el pueblo de

Burgasot (Valencia)

Clases de 0'75, 1, 1'25, 1'50 y 1'75 pesetas los 400 gramos, con vainilla ó canela

Clase especial para diabéticos y enfermos, elaborado con leche, huevos y caracas, á 2 pesetas los 400 gramos

Representante en Barcelona:

Fernando García Pascual

Ballén, 54 pral.

Depósito y venta: el mismo

≡ **IMPRENTA** ≡

Revistas, Catálogos,

Notas de Precios

Trabajos para el

Comercio, Industria y Banca

≡ **FÁBRICA** ≡
LIBROS RAYADOS

OBJETOS DE ESCRITORIO

R. GILABERT

Durán y Bas, 5 y 5 bis

— **BARCELONA** —

JOVENTUT VALENCIANISTA

Redacció y Administració
Passelg Sant Joan, 26

Director: RICARDO CARSÍ

DIPÓSIT: MIQUEL ALLUÉ
Carrer Cabras, 7

Serán responsables dels treballs que's publiquen, llurs autors
No's tornen els originals encara que no's publiquen

Número solt: 5 centims
Atrassat: doble preu

SUMARI

Tomás Trénor.—La rahó d' esser del nacionalisme, per Eduardo Martínez Ferrando.—La dona valenciana, per Antoni de Cidón.—Política, per Alexis.—A la Joventut Valencianista, per Francisco X. Casas Briz.—La caricatura de huí, per La Redacció.—Impresions d' un viage, per Ricardo Carsí.—Moviment de la Colonia.—Dos paraules y un consell, per J. M. Rubert Rius.—Hores d' anyor, per M.ª del Remey Picó.—De Bon Humor, per Vicent Fornes.—El Micalet' per Leopoldo Giménez Blat.

Tomás Trenor

JOVENTUT VALENCIANISTA sent huí immens dolor al encapsalar el número, per luctuós motiu, en el nom d'un valencià que mereixia una llarga vida pera haber pogut recibir tota la gratitud que Valencia li debia.

El nom de Tomás Trénor, Marqués del Turia, organisador de les últimes exposicions valencianes y valencià ilustre, perdurará en la memoria de tots els bons valencians y en companyía dels de Llorente de Giner, y de tants altres, formarà eixa sublim constelació lluminosa que fá qu's conege á Valencia per damunt dels Pirineos y á través dels oceans.

La rahó d' esser del nacionalisme

L'essència del nacionalisme s'encaixa en les entranyes de la realitat tant ideal com material, doncs si's teòlegs consideraren a la nacionalitat com creació de Deu... als ateus les constà sempre la varietat ab que s' oferix la naturaleça: la raça, el medi físic y la llengua determinaren princi-

palment diferencies psicològiques y naturals entre'ls habitats d'uns payssos y altres. La concurrencia de dits elements donà lloc en tot temps a la aparició de les nacionalitats, sens que per sa major o menor extensió territorial deixaren de mereixer tal nom.

L'història ens monstra que les grans nacions modernes s'han format del conjunt d'altres nacionalitats més petites, deventse'l neixe que ara existeix entr'elles, pera constituirles, més que a afinitats ètniques y espirituals e interessos comuns que les unira a la forsa militar y a l'ardideça di-

plomàtica d'una d'elles que consegui imposar-se a les demés. Aquesta nacionalitat predominant fou sempre la cèlula d'origen de les diferents nacions actuals. En la Gran Bretanya, Inglaterra, en Alemanya, Prusia, en Espanya, Castella...

Ara bé, com observá Montesquieu, els pobles, del propi modo que'ls individuos, una vegada possesionats del poder, tendeixen al abús del mateix. Aquest abús se manifestá notablement, cuan els pobles dominadors portaren son deliri imperialiste més enllà del vincul de soberanía que creaven, pretendint pera consolidar el llaç polític que imposá la forsa, borrar la personalitat històrica dels pobles sojuscats, substituintlo per la propia, sens aturarse a pensar que a la desitjada unió espiritual havia de oposar-se la diferenciació psíquica estableta per la naturaleça.

Tant es així, per lo que respecta a Espanya, que després del absolutisme cesarista dels austriacs y del centralisme burocràtic dels Borbònics, vigoriçats a principis del passat segle ab les teories dels enciclopèdistes de la Revolució francesa, encara el mateix Cánovas, al dictar la vigent lley del Estat, reconeixia en ell l'existencia d'una «constitució interna».

Quatre segles d'unificació no han segut prou pera conseguir l'*unitat nacional*, es a dir, l'unió espiritual dels espanyols, idea diferent de l'*unitat política* que ha sobrevixut fins en els temps en que pogué creures en sa relaixació. Recordes, al efecte, l'hermós espectacle que oferi al mon l'Espanya defenent sa integritat territorial, a l'invasió napoleònica. Ha segut, doncs, tan gran aquesta com aquella artificial. La geografia, l'història, la llengua y la legislació, especialment, segueixen determinant nostra idiosincracia nacional de sempre, pera mal ensomni dels que, medrant del actual estat de coses en lo polític defenen l'Estat central, *tutelar* y *omnipotent*, que mira com dos de les dites regions espanyoles, hont existeix més viu el sentiment nacionalista, son les més riques y floreixents.

Tan fondo y trascendental problema està plantejat en la majoria de les nacions. La seva essència triomfa en elles, en matjor ó més xica escala, per la rahó o per la força, tota vegada què'l nacionalisme està replet de lo qu'es substància de les lleys més fonamentals y més oposades de nostra existència: l'amor y la lluyta.

El nacionalisme es amor, perque començant en el sentiment de la patria nativa, afecta tant natural com l'estimació de pares, fills, y sens el que no's comprendria, el de la patria orgànica, que formara l'història, finix no ja en procurar su millorament intelectual, moral y material, fins arribar a posseir una lliteratura, art y producció propies, sino en desitjar pera la més fasil consecució d'aquests fins, l'autonomia, es a dir, la llibertat, el major bé de l'home, que sols deu condicionar-se per les limitacions que la societat l'impose.

Una autonomia tant ampla com permeteixquen les circunstancies, perque atravesa la patria orgànica, puix la *nació gran*, que aquesta suposa, may fou més indispensable que ara, en que estan de moda d'una part les utopies igualitaries y universalistes, y d'altra les ambicions imperialistes de les més pròsperes nacions, que fan precisa l'unió dels pobles de les que no ho siguen tant, pera contindre la seva pujansa.

Y finalment, el nacionalisme es lluyta, y siga la que siga la solució que tinga en nostra patria un dia, està fora de dubte, colocantse en un terreno purament ideologic, que mentres l'igualtat vol dir, lo mateix pera 'ls individuos que pera'ls pobles, l'estancament y la mort, la diferencia suposa el progrés y la vida. Solament la mort iguala; la vida diferencia. Diferenciarse es sobreixir, viure, y en el mon sols els salvatges son sers igualats y destinats a la mort.

EDUARD MARTÍNEZ FERRANDO.

(Valencia).

La dona valenciana

No mes Deu vá sembrar, plé de sabiesa,
lo jardí de l'amor, junt la mar blava,
vá vore que a Valencia li mancava
per colm de ses encants, una princesa.
Y volent dur al cim l'obra mampresa,
al punt que sos prodigis contemplava
del fantàstic verger hont modelava
les formes que son font de la Belleça.
Juntá al càlcer d'un llir, roses, diameles,
foc del sol y auba llum de les estreles
y besantlo, ab sa boca peregrina,
al rebre'l cast alé la esencia pura,
vá esclarat en capoll la criatura
com se cualla una perla en sa peginha.

ANTONI DE CIDÓN.

(Valencia).

Política

El materialisme y el espiritualisme existix en tots els ordens de la vida social y política y desgraciadament es un mal, que baix este últim punt de vista heus costarà molt de tirarmosel de damunt, si no l'abordem de front y sinse ningún género de convencionalismes, el combatí.

La costüm fa que l'home se habitue á moltes coses que á primera vista li causarien, extranyesa y repugnancia. Se referim en este cas concret á la forsa é importancia que se dona huí en dia als polítichs d'ofici; á eixos homens que abrogantse la representació exclusiva, cuant no la paternitat d'una idea, la que, desde el seu estat natu-

ral, abstracte y desinteresat, pur y sublim, per eixe art groller y atrevit á que ha descendit la política actual, pasa á encarnarse en tal ó cual personage á la moda que la única gracia que té es el esmentat desahogo de afillarse lo que no pot afillarse ningú, les santes idees, producte exclusiu de l' Humanitat, d'eixe algo, que si be en ell radiquen tots els mals, també en ell están compreses totes les gracies y virtuts.

Asó no vol dir que no siga posible la existencia del home politich, molt al contrari, es d'una necessitat absoluta que'l politic existixca y en ell se deposita la major part posible de la confiança del poble, materialisant aixina l'espiritualisme de éste, pera poder per tal mitg mesclarlse y inter vindre en els fets, de sobra grollers de si.

Pero, lo que importa es que no se confundixca lo representat y qui ho representa, dos coses, que á vegades son tan extraordinariament diferents com la llum y la fosca, l'aigua y el foch, y que de estar els camps perfectament desllindats podria qui estaguera en el cas de fero; llevar al home, facilment desviable, del contacte de les idees, sempre pures y santes, exceptuant les naixcudes de la maldat.

Estes reflexions mos vingueren al cap llechint una proclama que's publicà durant els susesos cantonals de Valencia del any 1873 de la que copiem els dos párrafos siguientes:

«Espanya tota jura guerra constant y sense tregua á Madrid; á Madrid que es un pou d'Aylon ahont van á consumirse els tresors y les forces vives de la nació espanyola.

Madrid, entengauho bé, es una esponja en cuales poros se deposita la suor de tots els treballaors, pera que després certes mans vagen á exprimerla en les caixes d'algún banquer enemich del poble, de la seua salud y de la seua tranquilitat.»

Si fora un fet lo que indiquem en este escrit; la diferenciació absoluta del materialisme y el espiritualisme no s'arribaria mai á extrems tan antipatichs y é incon-

venients, que perjudiquen tant als d'allà com als d'asi y que son un motiu de tirantes y quimeres que sempre produixen un retràs en la definitiva formació de la pàtria ideal basá exclusivament en l'honoradés, l'autonomia y la justicia.

ALEXIS.

A la Joventut Valencianista

Joves i ardits haveu alçat la testa esguardant al sol de fit á fit; i el sol amb son bés vos ha encés la sang, pletòrica de vida i el cor vos ha bategat fortament per la Patria pressentida. Tots els vostres amors, l'idealitat tota de que es capaça la joventut, l'haveu concretat en un sol mot—València—cristallitzant en ell l'Ideal mes hermós i sublim: Patria.

La vostra anima se n'es triomfalment trasbalçada per l'instant de la revelació i el vostre front ha esdevingut seré baix l'imperi de la veritat ont esdevenen runes les falses definicions, que fan aparéixer com à Patries, els arcarics i tiranitzants Estats, fills del egoisme dels homens, vestits demunt les llibertats profanades dels pobles lliures.

Joves i ardits, veniu a la lluita en defensa de la Patria llur, un gest de revolta vos ha obert els ulls; avant i fora, no defalliu, que la tasca á fer es grand, tant grand com plena d'esculls, mes també deu alentar-vos á realitzarla, el que les mellors armes vos acompanyen; Ideal-Patria i joventut-força.

Es, amics, á nosaltres els joves á qui pertany desvetllar el sentiment patriotic de nostres germans de Patria, es a nosaltres a qui la Patria mateixa exigeix, el anar arreu d'Ella desvetllanti infiltrant en el cor de sos fills aquella plenitud de sentiment que transforma als pobles en exigents de sos drets, en concients aimadors i coneixedors de llur personalitat Nacional.

Heusquí la tasca de les joventuts, la tasca vostra, tasca que deu ferse ab el profund convenciment de que no podém ni devém tancarnos dintre el marc del sentimentalisme tansols, si no que al enemics devém possar al serveix de la Patria tot nostre saber i voler, estudiant, i enriquit nostre patrimoni Nacional, amb la incorporació de nostre poble á la civilització mondial transformant nostre moviment reveindicador nacionalista, en un moviment saviament humà, protegit i exercint arreu una forta actuació cultural i social ben nacionista, que desvetllant el sentiment patriotic aletargat i humanitzantlo en sentit civilitzador assolirérem el triomf, que per á valencians y catalans no es ni pot esser altre que arrancar de les urpes del vergonyós centralisme absorvent l'antic imperi català, llençantlo ab el braó de la nostra joventut, al cel de la civilització mondial, reconquerint per Ell el lloc que hi ocupá i que per dret li pertoca.

FRANCISCO X. CASAS BRIZ.

La caricatura de huí

De viatge.

Un dia d'estos ix pera Buenos Aires nostre bon amich y administrador de JOVENTUT VALENCIANISTA en Josep Carsí y Lacasa.

Va ple d'entusiasmes y en fundades esperances de fer un bon previndre, pues pasa á regentar un dels importants establiments comercials que el seu germá D. Alfredo poseex en la capital del Plata.

En Josep Carsí, deixa en Barcelona y Valencia un bon recort de sa meritoria tasca per sa patria gica y per el valencianisme. Fon del Comité Organizador y fundador del «Centro Regional Valenciá», després, organizador de l'entitat «Joventud Valencianista», y ademés de Administrador, fon ànima de este periòdich, el que s'honra huí consignant en estos columnes nostre sentiment per l'alluntament del carinyós y entusiasta amich Pepe.

Y hem dit del alluntament no més, perque l'amich Carsí no desapareixirà mai pera nosotros; la seua gestió honrà, serena y entusiasta perdurará sempre y mos servirà de model y estímul pera continuar la difícil tasca de periodistes regionalistes honrats en mitg d'un ambient com el que se respira, ple de convencionalismes y falsitats.

Es clar que en Pepe Carsí hens enviarà les sehues impresions y els seus concells desde l'Argentina y allí farà per Valencia y Cataluña tot lo que siga compatible en les seues sagradas ocupacions.

Ell s'allunta, pero, pot tindre per segur que sa figura s'agranda en nostre cor y el que hasta ara era amich volgut y distingit adquirirà el grau suprem del amor amistós, serà, l'amich *anyorat*, suprema conquista d'una ànima delicá que ben guanyat ho té, perque ell s'emporta molts anyoraments; así se deixa familia y amichs y, encara que temporalment, ¡ay! se deixa la Patria.

La Redacció.

Impresions d'un viage

Nostres condicions de contratistes, mos obliguen moltes vegades á fer viages precipitats, en els que no temim materialment temps, de fer la mes llaujera preparació del mateix, y molt menos de participaro als amichs d'alla aon anem.

La terminació d'un treball que feem en un poblet del alt Aragó, fon el motiu d'un que vaig fer á mitats del pasat Febrer per aquella noble terra, regresant per ma Patria; y com d'ell guarde dolsos y imborrables recorts per una part, y amarcs per atra, vullch rendir homenaje de gratitud als companys d'ideals, als amichs del cor... aquells que mos accompanyen sempre 'n els dies de tristesa y d'anor...

Ficat en un caixó d'ixos que tenen les companyies ferro-viaries espanyoles, abandoní esta ciutat en la que deixava als ser mes estimats per mí: Pronte despagi els asunts objecte de mon viage y una tarde plena de sol y d'alegría... apleguí á Valencia, á ma ciutat natal á la que no s'olvida mai, qui com yo, posá s'infantesa jedit riallera que no torna mes!...

Una vegada fetes les visites de rigor á la familia, pasí á saludar á nostre cult y entusiasta conlaborador Jacinto M.ª Mustieles, el trobí treballant, dabant d'una taulota plena de llibres, cuartilles, revistes y apunts: en resibi en els brasos uberts, donants'e's dos un fort abras sellant d'este modo una vegada mes nostra inquebrantable amistat, parlarem de nostres ideals de nostre regionalisme, lamentaren la falta d'escriptors valencians, y sobre tot deplorarem el declament de nostra *llengüia*, estant en

el error molts de nostres paisans, de que fa mes *fi*, y sobre tot mes *ric*, el parlar en *castellá*, ignorat sinse duc-te que lo mes hermos d'un poble 's sa parla.

El amich Mustieles, que desde que'arribi á Valencia no se separá de mi, m' honra presentanme á la *penya* d'artistes, tots jovens y de positiu valer que's reuneixen per les nits, en un racó del café *Munich* pera parlar d'art y cambiar riales de joventut.

Allí, en primer terme, vaig coneixer l'Enric Pertegas, pintor ben conegut y d'empenta, xicot de gust refinat y de cultura qual col-laboració hem recabat, pera que'l's llegidors de **Joventut Valencianista** saboregen les produccions del tan estimable compatrici.

Alli K-Hito, notable caricaturiste jove que camina d'exit en exit.

Alli Ferran Cuesta, advocat y pro-siste, infatigable en sos treballs. També la seuva valisa firma honrarà nostre periodich.

Candido Antolin, lliterat popular per tota Espanya, arribant á traduirse al francés y al italiá alguns dels seus admirables contes, en Joan Laguia, poeta de veritable inspiració. Balorques y Paya, periodistes incansables; Santolaria, critic erudísim... Tono y Almenara artistes com tots...

Al arribar nosatros els xistes menudejaven y tots parlaven á l'hora y entre riales. Cada un tenia 'n programa y unes iluccions pera'l ball d'aquella nit ball de «Pinyata». Pertegas cri-dava per tots y no era posible parlar en ell en serio jes nit de ball! dia 'n forta veu... Antolin xuclava els terrons de sucre: Torró imitava la veu d'uns grans artistes de la naturaleça...

El desprendiment de la corisa d'una casa en el moment de qu'anavem junts en Mustieles y yo, mos desfeu nostres plans, milagrosament, ixquerrem en vida d'allí, si ve tinguerem que fer llit uns dies, per les contu-

sions que mos feren els ripios que mos tocaren encara, un pas mes, un pas menos, trobem la mort en aquell carrer de tan poca *Gracia* pera nosa-tres.

Yo millori un poch mes pronte que mon company Mustieles y'm despedí d'ell deixanlo'n lo llit, en un fort y interminable abras.

Vaixi'n Castelló unes hores, y saludiá nostre distingit coulaborador y inspirat poeta Maximia Alloza, que tingue pera mi tota classe de deferencies, agrainlîles de tot cor.

¡Poble de mons amors y de les ilusions mes belles pera mi, poble'n que pasi les hores mes feliçes de ma vida, tingui que abandonarte en el anima feta á trobos per l'ingratitud d' una dona que fon ma única esperansa... y aixina men ani d'aquell tros de terra de ma patria en una nit freda... y fosca fugitiu d'un amor ilusori que may senti aquella juguetona mariposeta!

RICARDO CARSÍ.

Moviment de la Colònia

Joventut Valencianista

Jochs Florals.—S'han rebut gran número de treballs, pero degut a precs dels amichs y haberne arribat fora del plazo d'admissió el Jurat ha acordat allargar el mateix fins el dia 10 del corrent mes de Abril á les dotze de la nit. El Jurat á quedat constituit per el següents companys Robert Blanquer President de Joventut Valencianista; Francisco X. Casas Briz President de l'Asociació Nacionalista

Catalana; Manel Alcantara Gusart Director de Renaixement; nostre director Ricardo Carsí Lacasa; Joan Badimont Perez; Rafael Gonzalvera; Eduardo Garcia y Leopoldo Gimenez esent Mantenedor de dita festa nostre company de redacció Carlos M. Torres.

Homenatje á Llorente.—En ocasió de les festes d'inauguració de l'Entitat y com a complement dels Jochs Florals es prepará una festa de homenaje al Grant Poeta Llorente acudint al parch á posarli una corona y celebren una vetllada en honor de dit mestre.

Conferencia.—Com anunsiabam en el pasat número el dia 5 del pasat Mars en el Centre Autonomista de Dependents del C. y de l'I. es celebrá la 1.ª conferencia de la serie que organisa esta Entitat estant á carrech el seu desenvolupament del President de la mateixa y company de redacció Robert Blanquer el qual interessá vivament als concurrents en una disertació acertada i inspirada en la que demostrá l'importància que per a Valencia tinguéren les exposicions, tant en l'Industria i Comerç, com en l'engrandiment que degut a les mateixes va experimentar la ciutat.

Per a major demostració il·lustrá dita conferència amb notables clixés dels assumptes descrits.

El nombrós públic que omplí el local aplaudí y felicitá al conferenciant per s'acertada y meritoria labor, á les quals unim les nostres, convenuts de que esta es la unica manera de fer be á Valencia; enseñan y escampant totes les bellees que té, que sont moltes y que no s'admiren com tenien qu'admirarse per desconeiximent de les mateixes.

«Centro Regional Valenciano»

Que conste.—Han arribat al meus oits de que per esta Societat corre el rumor de que me se doná de baixa

com á socio de la mateixa per acort de la Junta Directiva.

Pera que les coses queden en son lloch, y no dich per atenció á la meua honorabilitat, perque no es la Junta d'eixa entitat qui ha de donármela, dech fer constar, que *soch yo el que me doni de baixa* de dit Centro per causes que no me bullch embrutar relatantles, y pera demostrar en probes que la meua baixa fou demaná *per mí* á continuació se publica la comunicació pertinent.

RICARDO CARSÍ.

La Junta Directiva, en sesión celebrada el día 13 del próximo pasado mes de Febrero, acordó admitir la baja de su señor hermano D. Ricardo, como socio de este Centro, presentada por Vd., en nombre y representación del interesado, en atenta comunicación de igual fecha.

Lo que para su conocimiento y efectos consiguientes tenemos el honor de notificar á Vd., cuya vida Dios guarde muchos años.

Barcelona 10 de Marzo de 1913.—
El Presidente, *Amarg Pedra*.—El Secretario, *C. Tamarit*.

**

Tením notícia de que esta Sociedad té en proyecte, ó está organisant, una *grrrran festa* en el Tibidabo, genuinament Valenciana, consistent, en la venta de porrat y *orelletes*, cacau, tramusos y auics minerals, y estar prop dels negres del Senegal, cosa á la que no li veém el Valencianisme, si bé tindría rahó de ser si en Valencia estaguera la fàbrica del betúm Ecla, ó mos agradara molt als valencians el ganao negre en classe de borregos.

**

Germandat de Ntra. Sra. : : dels Desamparats : :

Ha sigut inaugurat el altar qu'à N. S. dels Desamparats i ha erigit en la iglesia de Belem d'esta ciutat, fou una festa lluida per tots conceptes, assistin gran número de paisans *devots* á l'*excelsa patrona*.

Ateneo Valentí de Lliteratura y Arts

Instalá esta entitat en nou local, pronte fará l'inauguració oficial del mateix, preparantse pera dit acte unes festes molt originals en les que destacara el mes pur valencianisme.

Gacetilla

Centre Autonomista de Dependents : : del Comers y de l'Industria : :

Este Centre seguint la seu tasca Cultural ha organisat una serie de Conferencies de Dret Mercantil, havent tingut efecte algunes de les mateixes, que per haberne parlat suficientment la prensa diaria no detailem, solsament donem la nostra mes expresiva felicitació á dita entitat per els beneficis que reportarà l'ensenyansa del Dret Mercantil entre la dependencia de Catalunya.

***

Donat al molt original que tenim, hem deixat de publicar en este número la secció de sport, en el proxim la reaudarem.

Endevinalles

Es guapet, molt sandunguero;
Inteligent en festetes,
No es calvo, (portant sombrero)
Y parla, com les chiquetes.

Solució: *Cap de Meló*.

Dos paraules y un consell

En tots els països del mon cada fill lluita y's desviu en proclamar la superioritat de la seua Patria sobre totes les restants. Mitjós existixen pera argumentar y moltes voltes hasta pera convencer en tal patriotic estimul. Es un arranch del cor que honra al que parla perque defenenç y ensalzant a la mare Patria es cumplix u dels mes elementals deurers de consiència.

Sert y molt sert per desgrasia, que ya molts que s'empenyen en presentarmos al mon sanser com els mes atrasats, els pitjors sers de la creació y els mes imposibles de intervindre en el armònic consert de la sivilisació moderna.

Este es un defecte cronich que costarà de corretjir; sensillament perque es fá per sport sense convicció de ninguna espesie. Perque a pesar de tot valem mes de lo que nosaltros pensem y podem mes de lo que nosaltros volem. ¿Que falta? Sensillament la unió de tots baix el lema sacrosant del patriotisme. El dia que tots sentim algo per la Patria serem lo que han segut; y cuant arribem a este punt esencial pera el pervinbre, bastarà pera alcansaro tot.

Pues lo mateix que parle d'Espanya en general parle ara de València en particular. Y com cada Regió una per una no se unifica en abràs cariñós que done potència y grandiositat al pensament immaculat de la defensa dels seus interessos, del seu històrial y del seu prestigi, mentres no vinga esta fé profunda en cada regió, ni haurán cors grans, ni pensaments sublima, ni arrogancies étiques, ni valor, ni llealtat, ni convicció, ni patriotisme. Y mentres el patriotisme no existixca no apareixerá el valencianisme tal qual es y nostra patria sufrirà l'anemia que fa temps la mata y l'aniquila.

Así mateix en Barcelona y atenentse a lo fundametal d'estes idees, un bon València, de cor gràc, de nisiatives y de temperament serio, s'empenyá en unir als Valen-

sians. Ell sap lo que ha sufrit y els desenganyos que estes idees porten. Pero a pesar de tot crech que en constansia triunfarà.

Que tots els Valensians li ajuden com li ajudaré yo. La victoria es mes gràn cuant ya que vensem mes obstacles. ¡Si per perverges conflagrations abandonarem els ideals que mos guien els homens de bé! ¿Ahon anirà a parar nostra regió? ¿Qué seria de nosaltros?

Tots units, cridem sempre 'n tota la forsa del nostre cor y en tota la efusió dels nostres arraigats convenciments.

¡Visca València!

¡Visca l'unió Valenciana!

J. M. RUBERT RIUS.

Barcelona 20 de Mars de 1913.

HORES D'ANYOR

He llegides tes cartes ab amargura;
després un bes llarguissim lits he deixat
y plorant en silenci ma desventura,
mon trist esguard en terra fixo ha quedat.

Van creuhant per ma pensa folles cansôns,
que retrauén el echo de nostre ahir
y pujen a mos llavis les oracions
que'n l'ànima, amoroses, sentix glafir.

Lo sol mor entre llànguids nuvols vermellos
Mirant-lo acongoixada, jo anyore'ls bells
records de nostre tendre, dolç estimar...

Y s'apaguen els nuvols.., Y et sent, rendit,
ofrenant-me les ànsies... Y esclata el pit
en un sospir que't porta mon anyorar.

M.^a DEL REMEY PICÓ.

Monóvar (Alacant).

DE BON HUMOR

Llegint llibres vells

El President Enfavat

Res tan grat pera un cronista com rebuscar per els polsos y olvidats estants dels argius; es una fruició esquisita la que's perimenta l'aficionat al estudi del cor humà, á través de l'història, ple de generositats y valenties unes voltes, convertint al home que'l poseix en sant, en sabi ó en héroe, y ple atres vegaes de tan migrants sentiments y miseries tantes, que dona risa cuant no llástima, l'home que per desgracia carrega en una viscera aixís disposta á la descomposició.

Revisant pergamins y descifrant documents, escrits en lluntanes àpoques y en llengües extranyes, tingué el que suscriu una satisfacció inmensa; un *papiro* enrrollat, lligat en una filàstica embreá de qual extrem penjaba un gros pilot de pasta negra en incrustació de enigmàtic sello de tipo Grech, en idioma Sanscrit, estava escrita una interessant, una ensisadora, una delicà història; *L'història del President Enfavat*, de qual text, no puch resistir la tentació de extraure alguns párrafos y traduïntlos al Valencià donarlos á la llum pa eclipsar en mon gra d'arena els inmensos artres lluminosos de Cervantes y Lesage, de Homero y Schiller.

El President Enfavat, segons l'escript Sanscrit, arribá á Grecia en una cantitat insignificant de moneda; serien deu quinsets? seria mes, seria menos?, asó quedará sempre en el mes negre dels ductes; ¡quina llástima!

El nostre personage no es ductós sos-

pejar, que pasá greus trevalls en sa nova estada; les necessitats l'acosaben en tots moments; el seu front aspre y reduït s'arrugaba en espantosa contracció davant de les pastiseries; el desitgs del *agape* li clavava les dents en aquell estómago fet á la miseria...

Una loca invasió de cārie social y un bon arreglo li ompliren el pap; una barba de jodio rajoleta y un bigot de municipal adornaren desde entonces aquell cap que de la noble forma de piló de riu pasaba á la no menos noble prolongació de cabra trista.

Aquell empaque y aquella huidor cerebral li valgué puestos en grupos facciosos; entonaba cantichs falsos á les divinitats gregues y per baix de la porta li entrabén sangoneres en peses d'a huit quinsets en los morros; sa dicha fou completa. Per si cregué que en una de les mes floreixents Repúbliques Gregues faltaba ganao y allí sen aná guiat per son carácter recte com les canyes, si bé buit com elles y per damunt d'una muntoná de carabases y melons s'agarrá al capitell d'una esbelta columna p'a quel veren ben alt, encara que fora fent de mico, cuals carases imitaba. Entones li vingué al cap algo mes de lo que tenia; li vingué la memoria d'aquel poble que'l deixá anar solo y sin dinero y volgué pagarli la gracia d'haberlo fet naixer, y así, pogué guanyarse el glorios nom que encapsala l'història; así conquerí el noble títol de *President Enfavat*.

Se primeaba en aquell entonces en Grecia, y ell seguí la corrent á les costums estableïdes.

Les bacanals se repetiren en la República Efèvea (que aixina se titulaba la que presidia) y en ninguna fallaren les faves, llegum suau y altament naturista y vigorizant, segons la *Culinarium Estravagantium de Morlsdefamus* que regia entonces.

Pero ay del ay; tot haguera anat be, si en una d'aquelles lloides *matinees* no haguera fet la desgracia que nostre personage se guardara sinse voler deu caneles que colocaes en artistichs caneleros adorabien una llarga y abundant taula, plena de taronges imperials, dolses com el sucre y dignes d'una diputació de deus.

Seguí, segons l'història fent els possibles nostre personage per anar per el camí del goig pero, aquelles faves per un costat y aquelles caneles per l'atre li causaben un trastorn tan fondo que les seues deposicions foren de desarreglos y horrors tans que hagué de cridar á tota la familia en tó desesperat y en forsa casi mundial y mediant uns empastres... també de faves picaes y bons desichos pogué arribar en dures penes al estiu, època en que morí, com Cristo rodechat de... jodios y tragant fel y vinagre pa les tres mengaes,

Una porció de aparts y notes accompanye esta interessant é inaudita història que per por de cansar als demés y de cansarmos á mosatros mateix no traduim, pero, per sort, atres pergamins accompanyen á éste, y en ells estém empleant nostre valerós esfors p'a donar á coneixer les vides y milacles d'una interessant serie de personages grechs escrites en Sanscrit.

Per la traducció,
VICENT FORNES.

EL MICALET

De segur que ya gent que al oirnos dir «Micalet» y vore aquella mole tan gran se riurá, pero no ya motiu pues en totes les cases que tinguén un fill y els pares arriben á una edat avansá encara que el fill tinga siscuenta anys sempre sera «Manellet». «Visantet» ó el nom que siga pero en diminiitu y á nosatros els verdaders valensians mos occurrix lo propi en eixe *chiquet*, en el Micalet.

Despues de una ausencia de

6 ó 8 anys he tornat á Valencia y la primera visita ha segut pera ell; asomat á la barana que corona el siscuenta sinc metros que té d'altura he pogut contemplar la grandiositat de Valencia, el mar y la albufera y l'hermosura de les hortes, que al temps m'an saludad en sa tan delicada aroma: Eixe Micalet, té pera mi recorts que la acció del temps no borra, recorts que se graven en el cor y moren en nosatros; en eixa vetusta torre, en eixa mole dorá m'ensenyá la meua mare á resar, alli entre el grupos decampanes y mentres elles doblaben m'ensenyá les orasíons que mes tart tenien que servir pera resarli á ella y hui cuant vaix á Valencia, no puc per menos que visitarles y mentalment repetixc lo qu'ella m'ensenyá.

Com unicament lo que jo trate es donar alguns datos referents á tan històrica torre terminaré dient que la altura del «Micalet» desde el carrer á la terrasa es de siscuenta sinc metros é igual número de circunferència.

Hasta les campanes medix 207 escalons, tenint cada escaló un pam just. Les Campanes son 5 les gicotetes y están dividides en dos grupos, un de tres y atre de dos, el primer el formen Ursula, Violant y Narsis y el atre Barbara y Catalina. Esta última té les anses postises a causa de una canoná disputá desde la mar cuant á Martinez Campos.

Les grans també son sinc y cada una dispon del seu hueco y son conegudes per Visent, Andreu, Jaume, Manuel y Maria.

LEOPOLDO GIMENEZ BLAT.

Joventut Valencianista

DEPOSITARIS

EN VALENCIA: Vicent Pastor Pascual, Victoria, 11, pral.

EN MADRID: Kiosko «El Debate», Carrer de Alcalá.

EN ALICANT: Kiosko de periodichs de la Plassa d'Isabel II.

EN CASTELLÓ DE LA PLANA: Angel Yáñez, Kiosko «Universal», Plassa de Castellar.

Imp. R. Gilabert, Duran y Bos, 5 - Barcelona

Àgency d' acarrejos

Transports de tota classe de mercancies

Camions especials

pera el traslado

de grans calderas,

depositos y blocs de pedra

— DE —

Miquel Argemí

Carrer de Badia, 12

Barcelona (Gracia)

Vicente Alexandre

Talleres de Construcción y Reparación

— DE —

DINAMOS-MOTORES

y de toda clase de maquinaria eléctrica

Fábrica de aparatos para alumbrado

MONTAJE, REPARACIÓN Y
CONSERVACIÓN Á TIPO FIJO
DE MOTORES Y DINAMOS

Instalaciones eléctricas, motores,
dinamos, luz, timbres, pararrayos,
teléfonos y todo lo concerniente al
ramo de **ELECTRICIDAD**.

ESTUDIOS y PRESUPUESTOS

TALLERES Y DESPACHO

Lancaster 10, bajos.-Barcelona

Carvajal

Sellos de correos

para colecciones

Compra * Venta * Cambio

Rambla del Centro, 30

— BARCELONA —

Carlos Torres

Constructor de Mosaico

Romàno, Arabe y Bizantino

San Salvador 109, (Gracia)

El Papel de fumar Marca

BAMBÚ

Es el Mejor * Más Fino y más
Aromático

FABRICANTE

R. Abad Santonja

xxxxxxxx ALCOY xxxxxxxx

DISPONIBLE

Bolletí de Suscripció

D. _____
s'inscriu com à Suscriptor-protector del periodich. **"Joventut Valencianista"** en la cuota anyal de una peseta.

_____ de _____ 1913.

Direcció del suscriptor: _____

NOTAS.—Als Srs. qu'es suscriguen durant este any els remitirem desde el primer número.—Pago anticipat.

*****
**Pous
ARTESIANS**
*****

Alumbraments d'aigües per diversos sistemes. Estudis é investigacions subterraniés per sondejos. Mines, cementació de pons y grans fàbriques. Hinca de tornillos Michel y quants treballs se relacionen en estes especialitats.

Josep Carsi y fills

Passeig de Sant Joan, 26
BARCELONA

Fábrica de Calzado

DE TODAS CLASES

DE

Eduardo Segarra

PERFECCION & SOLIDEZ
ELEGANCIA & ECONOMÍA

Especialidad en la medida

Calle de San Ramón, núm. 25

SUCURSAL:

Conde del Asalto, 48
(frente á la fuente)

BARCELONA

**CICLOS
Vilardell**

Comercio, 2, 6 y 8

Teléfono 2538

BARCELONA

EMBUTIDOS

— DE —

Murcia (Palmar)

de la acreditada casa

JUAN BERNAL

Pídanse en todos los buenos

Colmados y Ultramarinos

Representante general en Cataluña

José Casanova

Calle Gravina, 8.—Barcelona